

INFLUENȚA, PROCES DINAMIC ÎN MEDIUL UNIVERSITAR

Andrian ANTON, Antonina PRIBÎȘ

FIMET. Grupa IMTC-161

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Relațiile de influență în mediul universitar reprezintă un proces dinamic și foarte complex. Analizând sistemul superior de învățământ, descoperim o serie de legături specifice care ne modelează ca personalități, viitori specialiști, conducători, lideri care într-un final ajungem la rândul nostru să fim și noi cei care îi vom influența pe alții. Așadar, anii de studenție reprezintă o perioadă de maximă importanță în formarea nu numai a unui bun specialist dar și a unei personalități complexe. În acest articol vom încerca să deslușim cât mai mult posibil procesul de influență și consecințele lui în mediul universitar.*

Cuvinte cheie: *influența, relații, studenție, universitate.*

Fiecare individ trece prin viață parcurgând cele mai importante etape de dezvoltare proprie. Este bine de menționat că astfel se produce o evoluție, o modelare a personalității. Din punct de vedere educațional etapele menționate se împart în următoarele trepte: grădinița, școala primară, gimnaziul, liceul sau colegiul și universitatea. În liceu omul se dezvoltă ca personalitate, își dezvoltă propriile viziuni, păreri, atitudini, se conturează însăși felul lui de a fi. Trecerea de la perioada liceului la o structură superioară este o decizie luată de sine stătător de viitorul student. O dată ce a făcut acest pas, omul își schimbă mediul în care s-a deprins să activeze și nimerește în alte împrejurări. În acest fel, următoarea treaptă este studenția, perioada din viață care tot odată încheie faza de integrare în societate a individului. Aici activitatea și personalitatea evoluează într-un aspect nou cu trăsături mature. Principalul scop în această perioadă reprezintă alegerea profesiei, pe care persoana dorește s-o urmeze. Această alegere diferențiază drumurile vieții pe care le parcurge fiecare.

Student din latină înseamnă motivat, cel ce caută informații iar locul perfect pentru a acumula această informație este universitatea. Pentru a exista universitatea are nevoie de doi factori importanți, doi actori extrem de importanți legați indisolubil prin mii de fire și anume profesorul și studentul și ceea ce îi leagă pe ei, dorința de a cunoaște, de a se dezvolta continuu pe scena marilor posibilități.

Dar ce este universitatea?

Inițial, noțiunea de universitate lipsea din limbajul și activitățile oamenilor, acest lucru având aspecte educaționale diferite mult de ceea ce avem noi astăzi. Atunci marii înțelepți au creat forme și structuri primare în care se adunau pentru a-și împărtăși cunoștințele acumulate, participau la dezbateri pentru a crea cultură și știință; încercau coerent să transmită toate acestea generațiilor următoare. Primele mari biblioteci au fost înființate tocmai în acele perioade de drastică suferință. Procesul de asimilare învățaturii decurgea cu mult mai interesant și eficient. Totul se baza pe curiozitatea enormă a înțelepților și celor dornici de înțelepciune. De fapt asta și reprezintă esența învățaturii: setea de cunoaștere, conștientizarea faptului că pe baza cunoștințelor te dezvolți, evoluezi din punct de vedere psihologic și spiritual, exploatarea necunoscutului și dorința de al cunoaște, de a descoperi noi posibilități, de a depăși noi frontiere, împlinirea unor aspirații majore și trăirea vieții din plin.

În zilele noastre, universitatea este instituția superioară de învățământ care creează noi specialiști. Cu alte cuvinte, ea reprezintă un mediu în care studentul acumulează cunoștințe, obține experiență de viață, se formează ca personalitate și creează legături utile cu persoane din domenii diferite decât cele în care se află. Totodată, făcând informația disponibilă marilor mase de oameni, ei au acoperit lacunele create în societate de structuri de conducere învechite și forme vechi de structură socială; unele voci însă afirmă și astăzi că prin accesul celor mulți la informație s-a pierdut și dorința de a cunoaște de dragul cunoștințelor; nu e oare acest fapt o formă suavă de egoism a breslei sau trufie. Omul vrea să cunoască doar minimumul necesar pentru a-și face viața mai simplă. Se pune accentul pe formarea imaginii de sine și atingerea unui succes imediat de multe ori nemotivat. Într-un final, se formează o societate în care membrii săi, profesorii și studenții, interacționează în diferite moduri. Una din aceste modalități, care este și des întâlnită, reprezintă influența.

Influența este o acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia, modificând-ui conceptele de viață. Relațiile de influență se creează pe baza unor criterii precum: vârsta, caracterul, mentalitatea, statutul social. Pe de alta parte, ca omul să poată să influențeze alte persoane e necesar să existe o conexiune psihologică-morală, care în majoritatea cazurilor depinde de încredere, respect, înțelegere, inteligență și nu în ultimul rând

persuasiune. Dacă individul posedă aceste calități, evident că, e capabil să-și dezvolte și abilitatea de influență. Persuasiunea reprezintă o modalitate organizată și dirijată conștient de influențare a unei persoane sau grup, apelând la o argumentație logică, susținută afectiv și motivațional, în scopul impunerii unor idei, opinii sau comportamente care inițial nu erau acceptate sau agreeate de către cei vizați. Această metodă constituie una dintre principalele forme de exercitare a influenței sociale. Această convingere afectivă determină poziția individului în societate, este el luat în seamă de alții sau rămâne neobservat în mulțime. Alte metode specifice pe care se bazează întregul proces sunt imitația, contagiunea, comparația socială, sugestia, ordinul și manipularea.

Imitația constă în reproducerea activă a modelelor comportamentale sau atitudinale de la colegii mai mari sau profesori.

Contagiunea se caracterizează prin tendința de limitare inconștientă a unui model dominant de comportament, care se propagă de la o persoană la alta, activ într-un mediu universitar.

Comparația socială este unul dintre procesele prin care se elaborează imaginea de sine, prin raportarea continuă la cei din jur care, în anumite condiții, devin referințe sociale cu funcții modelatoare și corective pentru propria personalitate.

Sugestia reprezintă o modalitate discretă de influențare conștientă a atitudinii sau comportamentului unei persoane recurgând la procedeul " facilității cognitive și decizionale".

Ordinul constituie modalitatea curentă de influențare a comportamentului unor persoane integrate în cadrul unei sisteme sociale organizate ierarhic, în care există o autoritate recunoscută.

Manipularea este o acțiune de determinare a unui " actor social ,, , de a gândi și acționa în conformitate cu dorințele și interesele factorului de influență, uneori chiar împotriva propriilor interese, în cazul manipulării relațiile sociale sunt alterate de dorințele factorului de influență de a-și impune propriile interese, de care cel manipulant nu este conștient.

Influența este procesul conștientizat de persoana influențată și perceput ca un fenomen cu consecințe cât pozitive, atât și negative. Aflându-ne în mediul universitar și vom analiza cursul influenței din partea laturii pozitive, constatând următoarele relații: relațiile dintre profesor-student și student-student.

Relațiile în mediul universitar par a fi modelate în forma potrivită pentru dezvoltarea studentului, dar încă mai există granițele și barierele în manifestarea acestora din partea ambelor părți.

Dacă vorbim despre *relațiile dintre profesor și student*, dintr-o parte putem prelua o bună sursă de informații sau chiar modele de viață și comportament, norme morale. Profesorii reprezintă podul dintre cunoștințe și student. În funcție de experiența sa, ei aleg metoda de predare în așa fel ca procesul de asimilare a informației să fie cel mai eficient. Prin această metodă profesorul influențează mai mult sau mai puțin dorința studentului de a acumula noi cunoștințe. Însă la nivelul universitar influența din partea profesorului este mai diminuată, din cauză că studenții deja s-au format ca indivizi cu propria personalitate și viziune, care trebuie doar lustruită în mediul universitar. La această etapă tinerii trebuie singuri să decidă de sine stătător dacă ei doresc să învețe, fără a fi manipulați din partea profesorilor, între aceste două laturi să existe o reciprocitate a respectului moral la nivel de mentalitate, de înțelegere principială. Un bun exemplu de astfel de relație este educația Europei nordice, care încearcă să dezvolte în copii valoarea viitorului om matur și să pună în lumină calitățile acestuia care sunt descoperite din frageda copilărie prin diverse activități cu materiale naturale, joc și învățatură practică care îi îndeamnă să fie organizați în viață și să știe exact ce își doresc să facă cu viitorul lor. În acest caz profesorului îi vine mai ușor să învețe pe studenți și astfel se leagă relația de încredere, deoarece ea este bidirecțională, pentru acesta și profesorul trebuie să se lase influențat oarecum modelat de student. În acest caz, se produce o conexiune reciprocă și participanții acestui proces se înțeleg de minune, deoarece fiecare intră în pielea celuilalt.

Din altă parte, relațiile reprezintă legături sociale între două sau mai multe persoane. Când ne gândim despre relațiile între studenți, în primul rând ne imaginăm transmiterea de experiență de la generațiile mai mari. Ei devin tutori pentru noua generație, îi ghidează și îi introduc în studențime. În unele cazuri, ei pot deveni adevărați mentori pentru cei proaspeți veniți.

La rândul lor " bobocii " nu ezită să se folosească de aceste relații și încearcă să afle cât mai multă informație despre ceea ce îi așteaptă. Astfel ei beneficiază de o informație neoficială, dobândită de-a lungul anilor de la mai multe generații.

Această comunicare și transfer de experiență conduce la crearea involuntară a relațiilor de influență între diferite generații.

Cu părere de rău, influența poate fi atât pozitivă cât și negativă. Informația primită nu întotdeauna poate fi actuală sau obiectivă. Tot odată " bobocii " pot moșteni calități și deprinderi negative. În acest caz se creează dificultate în procesul de asimilare a materialului propus de universitate, care poate duce la consecințe mai grave sau chiar exmatriculare.

Învățarea este un proces de dezvoltare a ființei umane și nu o activitate obositoare și plictisitoare. Aici creativitatea și entuziasmul pentru activități sunt încurajate și studentul dezvoltă valori reale, neîngrădite de vre-un sistem sever, dominant și autoritar care ar putea să-i împiedice dezvoltarea personală.

Influența pozitivă joacă un rol important în formarea studentului ca personalitate și ca specialist. Prin intermediul ei putem să dezvoltăm abilitățile de comunicare, de integrare în societate, de procesare a informației și, nu în ultimul rând, de a păstra verticalitatea propriei personalități.

Nu există om pe planetă care să nu fi fost influențat vreodată, Actul final nu este încheiat, mai există încă actori și mai este cel puțin o piesă.

Gândește, cine te influențează?

Bibliografie

1. https://cercetez.files.wordpress.com/2014/05/2007_1_7.pdf (11/13/2016, 18:00).
  2. <http://www.rasfoiesc.com/business/marketing/comunicare/INFLUENTA-SOCIALA44.php> (11/13/2016, 17:00)
- <https://ligiapop.com/2012/11/28/metode-sanatoase-de-invatare-montessori-si-waldorf> (17/11/2016, 17:20)